

Traseu în Apuseni pe Valea Arieșului Mic

Traseul este situat în vestul țării în munții Apuseni, pe Valea Arieșului Mic și pornește din Comuna Ponorul unde se poate ajunge cu diferite curse locale din orașul Câmpeni, Alba Iulia sau Turda. Circuitul este mediu ca dificultate, dar chiar și un biciclist începător îl poate parcurge, bineînțeles însoțit de o persoană cu mai multă experiență. Trebuie însă ținut cont că pe unele porțiuni de coborâre situate spre sfârșitul traseului este necesară o atenție sporită datorită pantei abrupte și mai tehnice. Pentru cei cu mai puțină experiență este recomandat să se dea jos de pe bicicletă pe aceste secțiuni. De-a lungul traseului întâlnim și câteva porțiuni în rampă unde este necesară împingerea bicicletei, însă acestea nu sunt de dificultate tehnică deosebită.

● **Traseul** este parcurs în sensul acelor de ceasornic pornind de pe DJ762 și intrând imediat pe drum forestier, dreapta (sud), denumit Valea Morii. Este ușor de găsit întrucât la intrare există un marcaj rutier care ne indică distanțele până la Poieni, Hărăști, etc. Pe parcursul traseului semnalul GSM este bun, în special în zonele în care nu suntem înconjurați de dealuri înalte, și mai ales spre sfârșitul traseului unde există spații deschise, de unde se poate vedea până jos pe valea Arieșului Mic. Circuitul începe cu un drum forestier de calitate foarte bună, puțin abrupt și continuă așa aproximativ 4 km. Alitudinea pe această porțiune este de aproximativ 830 m iar dealurile din jur ating până pe la 1000 m. În funcție de viteză cu care se merge, după aproximativ 40 de minute ajungem la Crucea Dole (este și o magazie cu acoperiș roșu acolo) unde vom face dreapta (nord-vest). Drumul continuă înainte spre localitatea Băi însă noi facem dreapta spre satul Poieni. Nu trebuie să vă lăsați induși în eroare când spun „sat”. În această zonă de munte satele (cătunele) sunt răsfricate pe dealuri și cu greu îți dai seama că este vorba de o localitate.

Drumul începe să urce mai abrupt și după aproximativ 2 km ajungem la 1000 m. Până aici drumul își păstrează calitatea bună având suprafața din piatră concasată care împiedică formarea noroiului atunci când plouă. Peisajul este frumos, aflându-ne printre dealuri înverzite cu păduri dese, pășuni și fânețe. Mirosul de iarbă uscată așezată în căpițe te împropătează de fiecare dată când te oprești pentru o scurtă pauză.

Suntem acum în zona localității Poieni care este de fapt un sat părăsit. Acum nu mai găsim aici decât urme ale

unor case construite în stil tradițional, specific locului, cu acoperiș înalt din nuiiele, șită și paie.

Traseul continuă printre dealuri de aproximativ 1200 m înălțime, pe un drum care încet, încet este acoperit de iarbă, dar care se distinge încă foarte bine. La un moment dat, la o intersecție, drumul nostru continuă la stânga, iar la dreapta, acesta ajunge până la o biserică unde se țin slujbe - din câte am înțeles - doar la sfârșit de săptămână. Așa că și aceasta arată ca și cum ar fi părăsită.

De-a lungul traseului nu vom duce lipsă de apă datorită izvoarelor prezente în multe locuri. Chiar în această zonă, la aproximativ 1 km de drumul care duce spre biserică, găsim un izvor mare dotat cu pompă electrică. Tot de aici drumul se transformă în potecă ușor vizibilă care continuă urcusul spre sud-vest. Vom ajunge în curând într-un loc ce pare a fi fost centrul satului Poieni, o zonă plată unde găsim trei fântâni părăsite dar deosebite în felul lor, datorită diametrului foarte mare față de cel al unei fântâni obișnuite.

Traseul continuă sub forma unui drum care pe alocuri dispare dar totuși se distinge prin culoarea ierbii, mai verde decât cea din jur. La un moment dat ajungem în dreptul unei case locuite în care stă tanti Marea. Tanti Marea este o femeie care are în grijă animalele oamenilor din satele din vale și care este cunoscută în întreaga zonă. În cazul în care vă rătăciți și găsiți pe cineva să întrebați, întrebați de Marea și vă va indica drumul spre ea.

Mai departe drumul urcă ușor până într-o șă la 1222 m. După aceasta urmează o coborâre și apoi o urcare până într-o altă șă la 1244 m unde găsim o cruce mare din lemn, aceasta fiind un bun reper în zonă. De aici începem coborârea intrând mai întâi în pădure, pe un drum

forestier ceva mai deteriorat dar ușor vizibil. Drumul prin pădure poate pune ceva probleme bicicliștilor mai puțin experimentați; se urcă la început puțin după care se trece alternativ prin zone descoperite (unde este semnal GSM) și zone împădurite. Prin pădure drumul se vede foarte bine deși, după cum arată, este, evident, foarte rar umblat. În zonele descoperite unde crește iarba traseul se mai pierde, dar cu puțin efort se distinge prin iarba de altă culoare față de cea din jur. Oricum la intrarea în pădure drumul este din nou vizibil.

Dupa aproximativ 2,5 km de la intrarea în pădure coborârea se accentuează foarte mult fiind pe alocuri nevoie să ne dăm jos de pe bicicletă pentru că există pericolul de a ne rostogoli. Cu toate acestea, cu șaua lăsată jos putem să coborâm până când ieșim din pădure, unde în zare, spre stângă, vom observa o stână, iar spre dreapta drumul forestier care ne va duce la asfalt.

La stână mai găsim un izvor dacă avem ne-

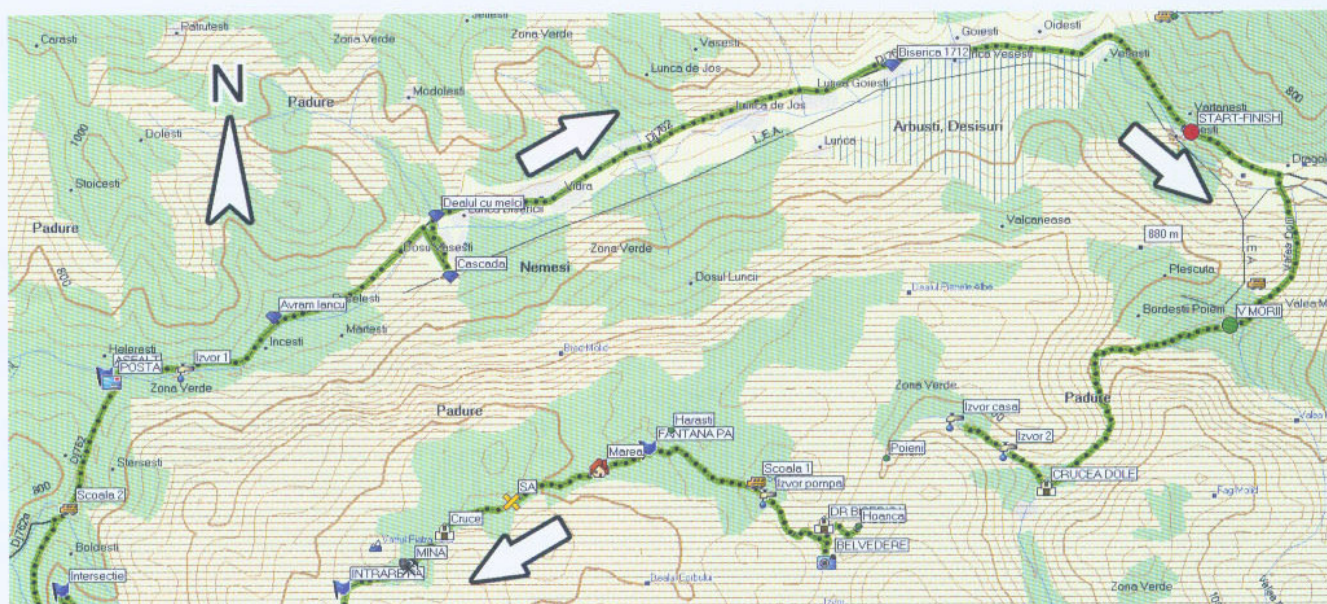
voie de apă, după care continuăm pe drumul forestier de calitate foarte bună, tot la vale spre localitatea Vidrișoara. De aici nu mai sunt șanse de rătăcire dacă ținem drumul la vale încă aproximativ 5 km până la asfalt, la DJ672, în localitatea Avram Iancu, unde o vom lua la dreapta.

De aici mai avem aproximativ 10 km până la locul de unde am început traseul, dar până acolo mai putem vizita 4 obiective turistice: Casa memorială Avram Iancu - construită în jurul anului 1800, tipic moțească, cu acoperiș țuguiat acoperit cu șindrilă unde putem vedea fotografii, documente de familie și obiecte personale ale lui Avram Iancu; Cascada Pișoia - aflată pe un drum lateral la 500 m de drumul asfaltat, cascadă de aproximativ 25 m înălțime situată pe o formațiune stâncoasă de calcare cristaline de vârstă paleozoică; Dealul cu Melci - situat chiar la drumul principal, sit geologic cu vechime de 65 - 70 milioane de ani, o alternanță de conglomerate cu gresii și marne în care

sunt încrustate 35 de specii de moluște; Biserica de lemn „Sf. Trei Ierarhi” - din Goiești construită în anul 1712 după un plan simplu cu naos și pronaos dreptunghiular, pictura din interior fiind realizată în anul 1791 de Simion Silaghi din Abrud.

Timpii, altitudinile și distanțele sunt aproximative. Acestea au fost culese de la fața locului folosindu-se un dispozitiv electronic, iar rezultatele prezintă un anumit grad de eroare inevitabil. Măsurătorile proprii făcute la fața locului pot să difere.

Informațiile prezentate în descrierea acestui traseu sunt date spre utilizare în forma „așa cum sunt” și sunt pur informative. Traseul descris, în cazul în care va fi parcurs, se va face pe propria răspundere, Action Publishing SRL neputând fi făcută responsabilă pentru eventualele accidentări ale turiștilor sau chiar moartea acestora. Această descriere nu trebuie luată ca un ghid turistic întrucât de multe ori realitatea de la fața locului este alta. *

Titlu:	Traseu în Apuseni pe Valea Arieșului Mic
Traseu:	Munții Apuseni - localitate Ponorel, Valea Morii, Poieni, Hărăști, Dealul Crișului, Vidrișoara, Avram Iancu
Lungime traseu:	12 km asfalt, 18 km forestier
Durată:	6 h
Altitudine maximă:	1277 m
Obiective turistice:	Casa memorială Avram Iancu, Cascada Pișoia, Dealul cu melci, Biserica de lemn „Sf. Trei Ierarhi” 1712
Dificultate traseu:	3/5
Dificultate orientare	2/5
Text & foto:	Dan Mazilu *